

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 608/2019
03.07.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Маја Раднић и Никола Радојевић, адвокати из ..., против тужене ББ банке, чији је пуномоћник Енике Вег, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1968/18 од 16.10.2018. године, на седници одржаној 03.07.2019. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1968/18 од 16.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 461/17 од 09.05.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је захтев тужиле којим је тражила да се поништи као незаконито решење туженог од 23.11.2016. године о отказу уговора о раду број .. од 17.09.2014. године, те да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и да јој накнади трошкове поступка. Ставом другим изреке, обавезана је тужила да туженом накнади трошкове поступка у износу од 131.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1968/18 од 16.10.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Тужена је поднела одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилца је код тужене била у радном односу на неодређено време на радном месту „сарадник за односе са клијентима“ са звањем старији сарадник у Филијали ..., на основу уговора о раду број .. од 17.09.2014. године са анексима. Како је уговором о раду предвиђено да је запослени дужан да ради у складу са Правилником о организацији и систематизацији послова, те процедурама и упутствима којима је задужен, као и да ради остале одговарајуће послове по налогу непосредног руководиоца и одговара за законито, стручно и благовремено извршавање послова, периодично се од стране централе врши контрола рада филијале и након што се сумирају сви пропусти, даје се оцена рада филијале. Неспорно је да су сви важећи правилници, процедуре и упутства за рад објављивани на интернету на који начин су уредно достављени запосленом, овде тужилци. У извештајима контроле од стране централе за Филијалу ..., констатован је проблем обраде документације у информационом систему. За контролисани период од 01.12.2015. године до 04.04.2016. године издат је акциони план којим је за тужилцу утврђено највише недостатака у обради документације у вези ажурирања досијеа клијената. Тужилци је 08.11.2016. године уручено упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду у коме је наведено да несавесно, немарно и неблаговремено извршава радне обавезе и не поштује одлуке, правилнике, процедуре и упутства послодавца (чија садржина је детаљно наведена у нижестепеним одлукама), на који се изјаснила писаним путем 15.11.2016. године. Решењем тужене од 23.11.2016. године тужилци је отказан уговор о раду на основу члана 179. став 2. тач. 1. и 5. и члана 192. Закона о раду због извршених повреда радних обавеза у продуженом временском трајању и то несавесно, немарно и неблаговремено извршавање радних обавеза (са децидним навођењем сваке пропуштене и неправилне радње и датумом) и непоштовање интерних аката који регулишу благајничко пословање (Правилник за одобравање и вођење пласмана физичких лица од 19.03.2015. године, Процедура за одобравање дозвољеног прекорачења на динарском текућем рачуну физичког лица од 30.10.2012. године, Процедуре пакета и рачуна за физичка лица регистрована пољопривредна газдинства од 29.10.2015. године, Процедура динарских и девизних рачуна правних лица, предузетника и других облика организовања од 24.09.2015.године, Процедура - кредити физичком лицу регистрованом пољопривредном газдинству од 24.03.2015. године, Упутства за отварање и вођење динарских рачуна правних лица, предузетника и других облика организовања од 21.12.2015. године и Упутства - отварање, вођење и гашење девизних рачуна домаћих правних лица, предузетника и других облика организовања од 11.05.2006. године).

Полазећи од наведеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилно применили члан 179. став 2. тач. 1. и 5. и члан 192. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05...75/14), када су одбили захтев тужиље за поништај решења о отказу уговора о раду и за враћање на рад.

Одредбом члана 179. став 2. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе и то ако несавесно или немарно извршава радне обавезе (тачка 1.) и ако учини другу повреду радне обавезе утврђено општим актом, односно уговором о раду (тачка 5.).

По оцени Врховног касационог суда, правилан је закључак нижестепених судова да су се у радњама тужиље у периоду од 01.06.2016. до 30.09.2016. године, када је радила послове старијег сарадника за односе са клијентима, стекла обележја повреде радне обавезе из члана 53б статута туженог и члана 51. тач. 1. и 2. Правилника о раду, чиме је образован отказни разлог из члана 179. став 2. тач. 1. и 5. Закона о раду.

Наиме, да би био законит отказ уговора о раду због повреде радне обавезе потребно је да постоји противправна радња запосленог и његова кривица за ту радњу у степену намере или крајње непажње. У конкретном случају тужиља је у наведеном периоду радећи своје послове учинила бројне неправилности у раду са налозима клијената и са њиховим електронским досијеима кршећи интерне акте банке у вези са готовинским кредитима у виду некомплетариња електронског досијеа клијената, затим повреде које се односе на дозвољена прекорачења по текући рачунима, повреде које се односе на пакете рачуна, на пласмане правних лица и предузетника те да је реч о великом броју пропуста у раду запосленог конкретно тужиље и да се исти пропусти понављају током целог радног ангажовања тужиље у банци, односно да се ради о повредама радних обавеза у продуженом временском трајању, што све јесте, супротно наводима ревизије детаљно описано и прецизирано временом, местом и начином извршења сваке радње, како у упозорењу тако и у решењу отказа уговора о раду, а што јесте несавесно и немарно понашање, односно понашање са крајњом непажњом у вршењу радних обавеза, како су правилно закључили нижестепени судови. Решењем о отказу су утврђене повреде радне обавезе због којих се запосленом може отказати уговор о раду и због којих је тужиљи отказан уговор о раду, а затим је садржина тих повреда наведена у изреци спорног решења уз прецизно навођење интерних аката супротно којима је тужиља вршила радне обавезе па је у образложењу решења описана свака појединачна радња тужиље којом је учинила повреде радне обавезе и дата поука о правном леку.

Како је чланом 185. став 1. Закона о раду прописано да се уговор о раду отказује решењем, у писаном облику, и обавезно садржи образложење и поуку о правном леку, то је спорно решење донето сагласно овој одредби, а ревизијски навод о лакшим и тежим повредама радне обавезе, степену кривице, није

релевантан, јер то није предмет уређења Закона о раду нити статута и правилника туженог.

Имајући у виду наведено, неосновани су ревизијски наводи о погрешној примени материјалног права, а како је тужиљи законито престао радни однос, нису испуњени услови за враћање на рад прописани чланом 191. став 1. Закона о раду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић